

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽ/5/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010032
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9015010032.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci navrhovateľa: MAC TV, s.r.o., so sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/15/2015 zo dňa 14. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/15/2015 zo dňa 14. apríla 2015 z r u š u j e a v e c r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. RP/15/2015 zo dňa 14. apríla 2015 konštatovala porušenie povinností zo strany navrhovateľa podľa ustanovenia § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že nedodala odporkyni na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programu B. odvysielaného na televíznej programovej službe JOJ dňa 16. októbra 2014 o cca 12:55 h. do 15 dní od doručenia žiadosti o poskytnutie tohto záznamu vysielania, za čo bola navrhovateľovi uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia - pokuta, určená podľa § 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000,- €.

Odporkyňa takto rozhodla, keď dospela k záveru, že účastník konania porušil povinnosť uvedenú v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. a to tým, že nedodal odporkyni na jej vyžiadanie súvislý záznam vysielania programu B. odvysielaného na televíznej programovej službe JOJ dňa 16. októbra 2014 o cca 12:55 h. do 15 dní od doručenia žiadosti o poskytnutie tohto záznamu vysielania.

Proti rozhodnutiu odporkyne podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie správneho orgánu ako nezákonné zrušil a vec vrátil

odporkyňi na ďalšie konanie a zaviazal ju k náhrade trov konania. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že ide o skutkovo takmer identickú vec, ohľadom ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal jednoznačný právny záver vo svojom rozsudku sp.zn. 3SŽ/16/2014 zo dňa 24. februára 2015, v ktorom vyslovil: „Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má Rada pre vysielanie a retransmisiu nepochybne za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov Radou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite, a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.), a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.).“ Mal za to, že v prejednávanej veci sú splnené všetky podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci odporkyňi na ďalšie konanie z identických právnych dôvodov.

Ďalej namietal, že v zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že v prípade, ak zo skutkového stavu veci vyplýva, že vysielateľ dodal vyžiadaný záznam v zákonnej lehote a až následným monitoringom týchto záznamov odporkyňou došlo k zisteniu, že tieto nie sú v požadovanej kvalite, a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné uvažovať o naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. Následne uviedol, že zo skutkového stavu vyplýva, že odporkyňi síce dodal záznam z vysielania, ale až monitorovaním sa zistilo, že záznam neobsahoval cca 2 úvodné minúty požadovaného programu. V takomto prípade mala odporkyňa vyzvať navrhovateľa na doloženie nových záznamov z vysielania, čo však neurobila.

Tvrdil, že k zásahu a porušeniu práva navrhovateľa došlo postupom odporkyne v súvislosti s napadnutým rozhodnutím tým, že odporkyňa nevykonala žiadne dôkazy, a ak aj nejaké vykonala, o tejto skutočnosti neexistuje žiaden podklad ani zápisnica o vykonaní dôkazu vyhotovená v súlade s § 22 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa žiadala napadnuté rozhodnutie č. RP/15/2015 zo dňa 14. apríla 2015 potvrdiť. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že ho odporkyňa mala požiadať o súčinnosť a dodanie nových záznamov vysielania uviedla, že proces monitorovania záznamov je zdĺhavý a zaberá určitý čas, preto odporkyňa nemôže okamžite vedieť, že sú doručené záznamy poškodené. Zdôraznila, že aj v takom prípade treba upozorniť na skutočnosť, že záznam vysielania mal byť odporkyňi doručený do 15 dní odo dňa doručenia vyžiadania vysielateľovi. Akékoľvek dodatočné vyžiadanie a doručenie by podľa odporkyne nič nezmenilo na skutočnosti, že skutkový stav vzťahujúci sa k možnému správnomu deliktu bol v momente doručenia záznamov vysielania už nemenne daný a je časovo ohraničený márnym uplynutím 15-dňovej lehoty. Pokiaľ v tomto čase požadované záznamy vysielania neboli doručené, nebola splnená povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z., a teda došlo k naplneniu skutkovej podstaty § 67 ods. 2 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Ďalej uviedla, že tento stav nie je možné konvalidovať neskorším konaním, nakoľko k správnomu deliktu už došlo.

Zároveň uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie, že odporkyňa nevykonala žiadne dôkazy. Ako je uvedené aj v napadnutom rozhodnutí, podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli, okrem iného záznam doručený navrhovateľom a záznam vysielania vyhotovený na nahrávacom zariadení odporkyne, ktorý táto opakovane zmonitorovala a porovnávala. Na základe toho dospela k záveru, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z., nakoľko záznam doručený navrhovateľom nie je z vyššie uvedených dôvodov možné považovať za záznam vysielania. Reálne vysielanie programu B. zo dňa 16. októbra 2014 odvysielaného o cca 12:55 h. v rámci programovej služby JOJ, ako bolo zaznamenané na nahrávacom zariadení odporkyne, trvalo o cca 2 minúty a 5 sekúnd dlhšie ako na zázname doručenom navrhovateľom. Len záznam obsahujúci takéto vysielanie by bolo možné považovať za vyžiadaný záznam vysielania. Mala za to, že v správnom konaní predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia jednoznačne preukázala, že doručený záznam vysielania nebol v súlade s vyžiadaním odporkyne. Ohľadom nevyhotovenia zápisnice o zhlíadnutí

záznamov odporkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 6SŽ/11/2013, 6SŽ/23/2013 alebo 7SŽ/2/2013, ktoré potvrdili konštatovania odporkyne, že nevyhotovenie zápisnice nie je potrebné a nejedná sa o vadu konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Pred jeho vydaním sa dôkladne oboznámila so skutkovým stavom, ktorý zistila zo všetkých podkladov uvedených v napadnutom rozhodnutí. Uviedla, že postupovala v súlade s § 34 ods. 1 správneho poriadku a dostatočne zistila skutkový stav potrebný pre rozhodnutie o uložení sankcie za porušenie predmetnej povinnosti.

Taktiež vyjadrila svoj nesúhlas s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku vo veci vedenej pod sp.zn. 3SŽ/16/2014, a to z dôvodu, že povinnosť ustanovená v § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z. je koncipovaná jednoznačne, a to tak, že vysielateľ je povinný záznam vysielania poskytnúť odporkyňi do 15 dní od doručenia žiadosti odporkyne o poskytnutie tohto záznamu vysielania. Záznamom vysielania je to, čo bolo reálne odvysielané, a čo mohli diváci na svojich televíznych prijímačoch sledovať. Poukázala na skutočnosť, že záznam doručený navrhovateľom neobsahoval vysielanie celého vyžiadaného programu, ale len jeho časti, preto mala za to, že takýto záznam nie je možné považovať za záznam vysielania, nakoľko neobsahuje vysielanie v takej podobe, v akej ho bolo možné vnímať na televíznom prijímači. Podľa odporkyne teda nie je možné tvrdiť, že si navrhovateľ splnil svoju povinnosť a doručil vyžiadaný záznam vysielania. V závere vyjadrenia uviedla, že napadnuté rozhodnutie je riadne odôvodnené a vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. Výšku uloženej sankcie - pokuty považovala tiež za plne odôvodnenú. Dodala, že napadnuté rozhodnutie nevykazuje žiadne právne ani logické vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť a rovnako ani postup odporkyne v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne, ako aj postup, ktorý mu predchádzal, a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný, a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 3 OSP a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z.z. poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Činnosť rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a

retransmisiiu.

V oblasti výkonu štátnej správy zákon o vysielaní a retransmisii v ustanovení § 5 ods. 1 písm. m/ v prípade potreby oprávňuje Radu vyžiadať si od vysielateľov záznamy vysielania. Vysielateľom v ustanovení § 16 ods. 3 písm. l/ ukladá korešpondujúcu povinnosť uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite a na vyžiadanie Rady poskytnúť záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí Rada v licencií po dohode s vysielateľom.

Pokiaľ ide o samotnú žiadosť o poskytnutie záznamu Najvyšší súd Slovenskej republiky k argumentácii navrhovateľa uvádza, že odporkyňa neporušila žiadne ustanovenie zákona vyžiadanim si záznamu vysielania a vysielateľ poskytnutím záznamu plnil na základe požiadavky odporkyne svoju zákonom uloženú povinnosť vysielateľa. Prevádzkovanie vysielania je licencovanou činnosťou, na ktorú sú kladené osobitné požiadavky a predloženie záznamu z vysielania na požiadanie odporkyne je súčasťou licencie na vysielanie a má evidenčný a archivačný charakter. Záznam vysielania, ktorý si odporkyňa v súlade so zákonom vyžiadala, má presne a úplne zachytávať skutkový stav a obsah vysielania. V čase vyžiadania si záznamu ešte neprebiehala zo strany odporkyne správne konanie voči vysielateľovi.

V danom prípade z výsluchu účastníkov konania na pojednávaní dňa 22. júna 2017, ako i z listinných dôkazov (opravný prostriedok navrhovateľa, vyjadrenie odporkyne ku opravnému prostriedku navrhovateľa) mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že vysielateľ zaslal odporkyňi na základe jej výzvy príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov odporkyňou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite a že neobsahujú záznam reálneho vysielania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemohla potom odporkyňa s prihliadnutím na daný skutkový a právny stav veci mať automaticky za to, že navrhovateľ nereagoval na výzvu odporkyne a nezaslal jej záznamy z vysielania, čím si nesplnil povinnosť v zmysle § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z., a že teda týmto konaním sa navrhovateľ dopustil príslušného správneho deliktu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a to zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní. S poukazom na ustanovenie § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. nič nebránilo potom odporkyňi, s prihliadnutím na ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, následne postupovať tak, že by svojím rozhodnutím prerušila konanie v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku a vyzvala navrhovateľa v príslušnej lehote na zaslanie „nových“ záznamov vysielania, ktoré by boli v požadovanej kvalite a mohla tak vykonať monitorovanie vysielania vysielateľa z jeho záznamov vysielania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje vzhľadom na daný skutkový a právny stav veci za potrebné zdôrazniť, že ak má odporkyňa nepochybné za preukázané, že vysielateľ jej zaslal na základe jej výzvy v zákonnej lehote príslušné záznamy vysielania a až následne monitorovaním týchto záznamov odporkyňou došlo k zisteniu, že predmetné záznamy nie sú v požadovanej kvalite, a že neobsahujú záznam reálneho vysielania, nie je možné potom vyhodnotiť túto skutočnosť tak, že vysielateľ požadované záznamy vysielania vôbec nedoručil a nesplnil tak zákonnú povinnosť (§ 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z.z.), a že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (§ 67 ods. 2 písm. a/ č. 308/2000 Z.z.).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250q ods. 3 OSP za použitia § 250l ods. 2 OSP z dôvodov § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ OSP a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2., s § 246c ods. 1, s § 151 ods. 1, 2. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože vyčíslenie trov právneho zastúpenia navrhovateľom nebolo súdu predložené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.